

Industriministeren (Erling Jensen):

Det kan man godt i min – den beror ikke på nogen form for søvnighed. Jeg vågner altid op, når hr. Askjær Jørgensen taler om prislovgivning og erhvervslov.

Allerførst vil jeg gerne have lov til generelt at takke for en overordentlig positiv modtagelse af disse tre lovforslag. Der tegner sig et bredt flertal for dem, og det er jeg glad for, men der tegner sig jo også en ganske kraftig forståelse for deres indhold isoleret set. Den debat, som de partier, som enten ikke ønsker at stemme for denne lovgivning, eller som endnu ikke har taget stilling til den, rejser, er en debat om, hvorvidt der er balance. Det mener disse partier ikke. Det mener jeg. Det har været hovedtemaet i disse dages drøftelse af det samlede lovkompleks, og det skal jeg ikke på ny komme ind på. Jeg, mit parti og regeringen mener, at der er en sådan balance, men i øvrigt er jeg da taknemlig for, at lovenes udformning har givet anledning til så overordentlig få ændringsforslag selv fra dem, som ikke er tilfredse hverken med balancen eller med lovforslagenes endelige udformning.

Der er fortsat de samme delte meninger som under første behandling, spændende fra hr. Askjær Jørgensens bluffbetragtning over hr. Wilhjelm's kosmetikbetragtning til konservatives og venstres markering af, at de finder lovforslagene alt for stramme.

Jeg skal til hr. Askjær Jørgensen sige, at når jeg ikke har kunnet tilslutte mig et ændringsforslag om at undtage vandværker – og jeg skal til hr. Bertel Haarder sige, at når jeg i øvrigt ikke kan tilslutte mig forslag om at undtage forskellige former for offentlige takster – beror det på, at det har været et grundlæggende princip ikke bare i dette lovforslag, men i alle de senere års prislove, at privat og offentlig virksomhed ligestilles. Dette har som konsekvens for såvel private virksomheder som offentlige institutioner, at der alene har kunnet foretages forhøjelser af priser og takster som følge af konstaterede indregningsberettigede omkostningsstigninger. På den anden side forhindrer reglerne ikke, at offentlige myndigheder, når de konstaterer disse indregningsberettigede omkostningsstigninger, forhøjer deres takster i årets løb i konsekvens heraf. Det forekommer mig ikke at være stemmende med almindelige

rimelighedsbetragtninger, at offentlige virksomheder ikke skulle være omfattet af lovens bestemmelser på nøjagtig lige fod med private virksomheder i en situation som den, vi befinder os i i øjeblikket, hvor det er fundet nødvendigt at sikre, at udviklingen i omkostninger og priser holdes inden for så snævre rammer som muligt. Jeg skal da i øvrigt herom henvise til mine bemærkninger til lovforslagets § 6 og specielt til hr. Bertel Haarder sige, at både finansministeren og indenrigsministeren ligesom den øvrige regering er bekendt med disse synspunkter.

Så skal jeg til hr. Alfred Hansen blot for en ordens skyld sige, at jeg ikke ubetinget kan give ham grønt lys for at tage det til indtægt fra udvalgs møder, som han gerne ville have ført til protokols ved denne lejlighed.

Jeg skal i øvrigt nøjes med at takke for en overordentlig positiv behandling af disse tre lovforslag.

Bertel Haarder (V):

Jeg må give formanden ret i hans advarsel, man kunne ikke slutte tilstrækkeligt af ministerens nikken. Jeg vil bare her præcisere, at det ikke er venstres skyld, hvis den prislovgivning, der gennemføres, forhindrer, at kommunerne lader være med at give ekstra tilskud til det ene og det andet, f.eks. til nedsettelse af daginstitutionstaksterne. Ansvar er hermed klart placeret. Vi beklager det, for det betyder jo, at den ene minister forhindrer den anden, nemlig finansministeren, i at få opfyldt sit ønske om, at kommunerne skal spare de 1½ mia kr. på årsbasis. Det beklager jeg.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg er nødt til at rette lidt på ministerens vildfarelse. Ministeren var forbavset over, at der var så få ændringsforslag. Det skyldes, at vi havde håbet, at hvis der ikke var så mange ændringsforslag, ville ministeren måske være i stand til at se, hvad det drejede sig om. Hvis der var mange, kunne man måske tro, at det var for at irritere ministeren. Det var virkelig for at være imødekommende.

Det er således, når man påberåber sig, at der skal være ligestilling mellem offentlige og private, at med hensyn til offentlige takster vil kommunerne og amterne, især kommunerne, vælte det over på skatterne f.eks. for